

Publicerad 2019-09-11 17:59 av Frajberg

När jag ser en katt känner jag mig hemma

Ingen tillhör mig så hon och berättade historier från underjorden

Jag har inget hem längre så han och tittade bort från den sprängda tv:n

Varför gråter vi?

Och varför låter fågeln så sorgsen?

Till natten förs vi

En stjärna som lyser och gudarna ser inte oss längre

Om hoppet försvinner kanske vi kan få dem att leva igen

De glömda och bortförda

Till en ljus gestalt som syns utanför fönstret

Så sitter jag där och pratar om musik igen

Trummorna hörs och katterna sjunger i kör

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Frajberg med Poeter.se id #47772 innehar upphovsrätten